

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ — ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΝΙΚ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΛΗ
1943 - 1943
ΟΕΣΒ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1943

ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ



1800

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

17078

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ — ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ



ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1943

ΕΚΛΟΓΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ



I

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Ὁ Αἰσωπος ἔζησε περὶ τὸ 550 πρὸ Χριστοῦ· ἦτο δοῦλος τοῦ Ἰάδμονος τοῦ Σαμίου, ἠρέσκειτο δὲ νὰ διηγῆται μικροὺς μύθους σκοπικοὺς καὶ πειρακικοὺς, τοὺς ὁποίους ἢ ἐπλάττειν ὁ ἴδιος ἢ ἤκουε παρ' ἄλλων καὶ ἀπεμνημόνευε· διὰ τοῦτο δὲ λέγονται Αἰσώπειοι μῦθοι.

Τὸ γνῶρισμα τῶν Αἰσωπειῶν μύθων εἶναι, ὅτι δι' αὐτῶν προσωποποιῶνται πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως καὶ ἐμφανίζονται ὡς ὁμιλοῦντα καὶ τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ φυτότα καὶ τὰ ἄφωνα πράγματα.

Τοιοῦτοι μῦθοι φέρονται καὶ σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴτε κατὰ συνεχῆ προφορικὴν παράδοσιν ἔτιστε εἴτε ἐκ μεταγενεστέρως συνθέσεως αὐτῶν.



Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώτιουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυς κρεμαμένους, ἠβουλήθη φαγεῖν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο. Ἀπομακρυνομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν «ὄμφακές εἰσιν».

2. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐνδυθεὶς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομίζετο καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, τότε δὴ πάντες, δραμόντες, ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

3. Λύκος καὶ λέων.

Λύκος ποτέ, ἀρπάσας πρόβατον ἐκ ποιμνίου, ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλετο τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρω στὰς εἶπεν «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν». Ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη».

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγινώσκομεν τίνες ἐστέ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

5. Ζεὺς καὶ ὄφεις.

Τῷ Διὶ γάμος τελοῦντι, πάντα τὰ ζῶα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφεις δέ, ῥόδον λαβῶν ἐν τῷ στόματι, ἔρπων ἀνέβαιναν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν Ζεὺς εἶπε· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ δὴ τέρματα ὄρισαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς, διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη, γινώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα, οὐ διέλειπε τρέχουσα καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα προτέρα ἀφίκετο.

7. Ναυαγός.

Ἄνηρ Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετράπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, τὴν Ἀθηναῖαν ἐπικαλούμενος, μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισωθεῖη. Τῶν νεναυαγηκότων δὲ τις παρανηχόμενος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρω· ἀλλ' ἡ μὲν

ἔμπροσθεν ἀλλοτρίων, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

9. Κολοῖος καὶ γλαῦξ.

Κάλλους ἀγὼν ἦν τοῖς ὄρνισιν· ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγε-
νόμενοι ἀπενίζοντο. Κολοῖος δέ, γινώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσ-
μορφίαν, τὰ ἀποπίπτοντα ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄρνιθων περὰ συνέ-
λεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέ-
στατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δέ, μόνη γνοῦσα τὸ πρᾶγμα,
τὸ ἑαυτῆς περὸν ἀφηρείτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτῶν
πράττειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὄρνιθων ἕκαστος ἀφείλετο
τὸ ἑαυτοῦ περὸν, «ὁ δὲ κολοῖος ἦν πάλιν κολοῖός».

10. Κομπαστής.

Ἄνθρωπος τις ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς τὴν
ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν· ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις
χώραις ἠνδραγαθηκέναι ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπη-
δηκέναι πῆδημα, οἷον οὐδεὶς δυνατὸς ἂν εἶη πηδῆσαι πρὸς
ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν
δὲ ἀκουόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἄλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν,
οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἢ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα».

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο. Ἀλώ-
πηξ δέ, θεασαμένη αὐτόν, ἐβούλετο τὸ κρέας ἀφελέσθαι· σῆσεν
οὖν ἐπὶ τὸν αὐτὸν λέγουσα· «ὡς εὐμεγέθης τε καὶ καλὸς εἶ, ὦ
κόραξ· σοὶ μάλιστα πρέπει τῶν ὄρνέων βασιλεύειν· καὶ τοῦτο
πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχες». Ὁ δέ, βουλόμενος παρα-

στῆσαι αὐτῇ, ὡς καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραγεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι».

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος, ὁμοῦ νεβρῶ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο καὶ οὐδέτερος ἐνίκα. Ἀπαυδήσαντες δὲ ἐκ τῆς πολλῆς μάχης, κατέκειντο ἐκλελυμένοι. Ἀλώπηξ δὲ περιουσα, ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς πεπτωκότας καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον ἀρπάσασα, ᾗχετο φεύγουσα. Οἱ δέ, μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι, εἰ καὶ ἐώρων αὐτήν, εἶπον· «δείλαιοι ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν».

13. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου εἰς τὸ στόμα μῦς εἰσῆλθεν· ὁ δέ, ἐξανασιτᾶς καὶ συλλαβὼν αὐτόν, ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι, σωθεῖς, ἀξίαν χάριν ἀποδώσει· γελάσας δ' ὁ λέων αὐτὸν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ, συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ τινων κυνηγῶν, κάλῳ ἐδέθη ἐπὶ τινὶ δένδρῳ· τηρικαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ σιένοντος, προσελθὼν τὸν κάλῳ περιέτρωγε καὶ λύσας ἔφη· «σὺ μὲν οὖν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσαι· νῦν δὲ ἴσθι, ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μου χάρις».

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφήν πορίζειν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξει. Καὶ δῆ, παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα καὶ οὕτω τὰ προσιόντα εἰς ἐπίσκεψιν ζῶα συλ-

λαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀπολομένων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνείσα παρεγένετο καὶ σῆσα ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ «πῶς ἔχεις;» ὁ δὲ εἶπε, «κακῶς», καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἤρετο, δι' ἣν οὐκ εἰσήει ἀλώπηξ δὲ ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσηλθὼν ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἵχνη. ἐξιόντος δὲ οὐδενός».

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄνθρω· προσῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, τᾶλλα ζῶα. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγορεῖ τῆς ἀλώπεκος, ὅτι παρ' οὐδὲν τίθεται τὸν πάντων τῶν ζῶων κρατοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφίκετο. Ταῦτα τοῦ λύκου λέγοντος, προσῆλθε καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου λόγων ἠκροάσατο.

Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο· ἡ δ', ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, ἔφη· «καὶ τίς σε τῶν προσελθόντων ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ; πανταχόσε γὰρ περινοστήσασα θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἱατροῦ ἐζήτησα καὶ ἔμαθον». Τοῦ δὲ λέοντος τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, φησὶν· «ἦν λύκον ἐκδείξης καὶ τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέση». Καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, γελῶσα εἶπεν· «οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν».

16. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἤριζον· ὁ δὲ πατήρ, καίπερ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν· διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρήσασθαι.

Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσει. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευε θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἔπειτα λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχειρώσασθε τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρουσ ὥρα περὶ μεσημβριαν ὑπὸ καύματος ἐτρύχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπόν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε ;»

18. Παῖς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων «βοηθεῖτε! ἔρχεται λύκος». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος «δεῦτε, λύκος!» οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθηῆσαι. Ὁ δὲ λύκος, εὐρῶν ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διεφθειρεν εὐκόλως.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτερος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν

προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνεται, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῷον. Ἀπαλλαγείσης δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί αὕτη πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε· «Τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».



II

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ἔζησε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Γραμματικοῦ.

Οἱ Γραμματικοί, οἱ ὅποιοι ἀνεφάνησαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὄχι γραμματικῆς μόνον, θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ παραβληθοῦν πρὸς καθηγητὰς τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς πανεπιστημίοις.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Τὸ βιβλίον του περιέχει συνοπτικῶς τὰς μυθικὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ γενέσεως τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἡρώων καὶ περὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ἐχρησίμευε δὲ ὡς ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν διεσώθη ὁλόκληρον, ὠνομάσθη δὲ Βι β λ ι ο - θ ἡ κ η, διότι ἀπετελεῖτο τρόπον τινὰ ἀπὸ πολλὰ μικρότερα βιβλία.



II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. Λαβῶν δὲ γυναῖκα Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην καὶ Κόττον, οἳ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἐγένοντο.

2. Μετὰ τούτους δὲ τίκει αὐτῷ ἡ Γῆ τοὺς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην καὶ Βρόντην. Ἄλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς ἔδησε καὶ εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δ' οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Τεκνοῖ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς Οὐρανὸς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρεῖιον, Ἴαπετόν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην καὶ Θεῖαν.

2. Κρόνος και Ῥέα.

4. Ἄγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παιδῶν, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ καταβάλλουσι τὸν πατέρα. Ἐκβαλόντες δὲ τοῦτον τῆς ἀρχῆς, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδοσαν.

5. Ὁ δὲ τούτους μὲν, τοὺς Κύκλωπας, ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθεῖρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥεάν γυναῖκα ἔλαβε θεμιτὸν γὰρ ἦν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα τέκνα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπινε, ἔπειτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

6. Ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι καὶ ταῖς νύμφαις Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη.

7. Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

8. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, δίδωσι Κρόνον καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς ἔξεμει πρῶτον

μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε. Μετὰ τούτων ὁ Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

9. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἑνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ προεῖπε τῷ Διὶ νίκη, ἂν τοὺς καταταρταρωθέντας ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ ἔλυσε τούτους. Κύκλωπες οὖν τότε, Διὶ μὲν διδῶσι βροντήν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δέ, τούτοις ὀπλισθέντες, κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθειρῶσαν αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν τῇ θαλάσῳ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

5. Γιγαντομαχία.

10. Γῆ δέ, περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, τίκει Γίγαντας, ὄντας μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους. Ἡκόντιζον δ' οὗτοι εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὲς ἡμμένας. Διέφερον δὲ πάντων Πορφυρίων καὶ Ἄλκονεύς. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολεῖσθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινός, τελευτήσειν.

11. Ζεὺς οὖν Ἡρακλέα σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἄλκονεά, ὃς οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφόρμησε, Διὸς δὲ κεραυνώσαντος, ἐτελεύτα καὶ οὗτος. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρεν.

6. Προμηθεύς.

12. Προμηθεὺς δὲ ὁ Ἰαπετοῦ, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρ-

θηκι κρύψας. Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἐδέδετο· καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, αὐξανομένου διὰ νυκτός.

13. Καὶ Προμηθεὺς μὲν τοῦ κλαπέντος πυρὸς δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γυναῖκα ἄγειται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν πρώτην γυναῖκα θεοὶ ἔπλασαν.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσει Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων λάρνακα ἐτεκτίνατο καί, τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

15. Ζεὺς δέ, πολλὴν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρεῖν πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δέ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τοῦ ὕδατος φερόμενος ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἐννέα, τῷ Παρνασσῷ ὄρει προσίσχει κάκει, τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ.

16. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον αἶροντες λίθους Δευκαλίων τε καὶ Πύρρα, καὶ οὗς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὗς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

8. Ἑλληνας.

17. Γίνονται δὲ Πύρρος καὶ Δευκαλίωνος παῖδες Ἑλληναί μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἑλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος γίνονται Δῶρος, Ξοῦθος καὶ Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν τοὺς τέως Γραικοὺς καλουμένους Ἑλληνας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Ξοῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης ἐγέννησεν Ἀχαιοὺς καὶ Ἴωνας, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται· Δῶρος δὲ, τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν, τοὺς κατοικοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δὲ, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

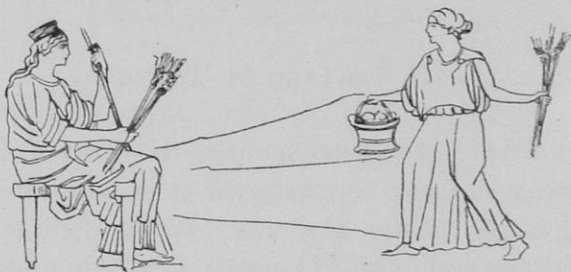
18. Πλούτων, Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν βουλόμενος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὠργίσθη τοῖς θεοῖς καὶ κατέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἤκεν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων.

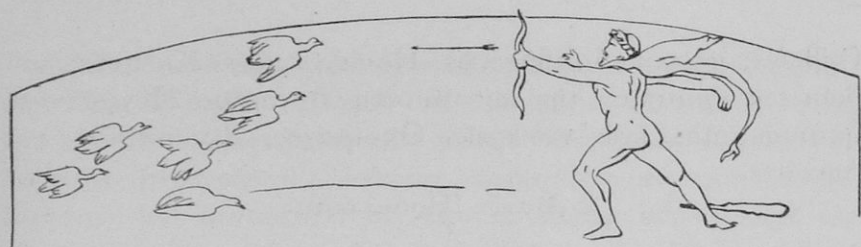
19. Ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα ἔτρεφε. Βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ.

20. Καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὔξανομένου τοῦ Δημοφῶντος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί), ἐπετήρησεν ἡ Μετά-

νειρα. Καταλαβοῦσα δὲ εἰς πῦρ ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἐμβεβλη-
 μένον τὸ βρέφος, ἀνεβόησε. Δι' ὅπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ
 τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ δὲ θεὰ ἑαυτὴν ἐξέφηνε.

21. Τριπτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μεταναίρας παί-
 δων, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, τὸν πυρὸν
 ἔδωκεν ἡ Δημήτηρ, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην, δι' οὐρανοῦ
 φερόμενος, κατέσπειρεν.





Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρώτα κατορθώματα.

1. Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι. Ὁκταμηνιαῖος παῖς ὢν δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἄγχων ἑκατέρω τῶν χειρῶν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

Αὐξηθέντα δὲ τὸν παῖδα Ἀμφιτρύων ἐπεμψεν εἰς τὰ βουκόλια· κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διέφερον. Οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς καὶ ἀρματηλατεῖν καὶ παλαίειν καὶ ὄπλομαχεῖν καὶ κιθαρφεδεῖν.

2. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα· οὗτος γὰρ ὀρμώμενος ἀπὸ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἔφθειρε βοῦς. Τὴν δὲ δορὰν τοῦ λέοντος Ἡρακλῆς ἠμφιέσατο.

Ἀνακάμπτων δὲ ἀπὸ τῆς θήρας, Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένοις κατὰ τῶν Μινυῶν, οἱ παρὰ Θηβαίων δασμὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν βοῦς ἠξίουον. Καὶ τοὺς μὲν Μινύας Ἡρακλῆς πολεμαρχῶν ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασεν αὐτοὺς

Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος τοῦ βασιλέως ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης καὶ Δηκόων.

2. Μανία Ἡρακλέους.

3. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ μανῆναι· οὗ ἕνεκα καὶ τοὺς παῖδας οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλε καὶ τὴν Μεγάραν δὲ αὐτὴν ἐφόνευσε· διό, καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, εἰς Δελφοὺς παραγίγνεται καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Ταῦτα ἀκούσας Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασσόμενα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

3 Νεμεαῖος λέων.

4. Πρῶτον οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρυσθεὺς τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Εἰς Νεμέαν δὲ ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτροτον ὄντα, ῥόπαλον αὐτός ἔτεμεν, ὃ ἀνατεινόμενος ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· κατασχὼν δὲ αὐτὸ καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, ἤγγχεν, ἕως διέφθειρε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς Μυκήνας ἐκόμισε.

4 Λερναία ὕδρα.

5. Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι. Αὕτη δέ, ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαι-

νεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρον. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρῶν παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης ἐν τῷ φωλεῷ αὐτῆς, ἔβαλλε βέλεσι πεπυρωμένοις καὶ οὕτως ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν.

6. Ὁ δὲ τῷ ροπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαιον, ὃς μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν καὶ οὕτως ἐκώλυεν αὐτὰς ἀναφύεσθαι. Τὴν ἀθάνατον δὲ ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἐπειτα δέ, τὸ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβαψε· ἰὸς γὰρ δεινὸς ἡ χολῆ τῆς ὕδρας ἦν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐ κατηρίθμησε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος.

7. Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερων ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνίῳ, τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά. Διὸ, βουλόμενος Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν αὐτὴν μῆτε τραῶσαι, ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Καμουῦσαν δὲ τὴν ἔλαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλλουσαν συνέλαβε καί, θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

8. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζεῖν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα,

ὀρμώμενον ἕξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἑρύμανθον. Παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν, ἐδίωξεν αὐτὸν ἕκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

9. Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἡλίδος, πολλὰς δ' εἶχε βοσκημάτων ποιμένας, αἵ, ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σηκαζόμενοι, κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν. Τοῦτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν, ἔφθασε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

10. Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παρωχέτευσεν· ἔκρουεν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησε. Καὶ ἡ μὲν κόπρος ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. Καὶ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχθαι.

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

11. Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι ἣν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη, ἔνθα ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρία. Ἀμμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλη, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθη-

νᾶ παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα οὖν κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῆ λίμνη παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9. Ὁ Κρής ταῦρος.

12. Ἐβδομον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον· οὗτος δ' ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος Μίνω ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδοθείς, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἄλλον δὲ ἔθυσσε Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγρώισε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς συνέλαβε καὶ πρὸς Εὐρουσθέα κομίσας ἔδειξεν, ἔπειτα δὲ εἴασεν αὐτὸν ἄφετον. Ὁ δέ, πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἄρκαδιαν ἄπασαν, διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα ἀφικόμενος τοὺς ἐγγωρίους διελυμαίνεται.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

13. Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνους Θρακικοῦ μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἵππους ἀνθρωποφάγους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων, ἤγαγεν αὐτάς ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

14. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις ἐπιβοηθούτων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδην ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ

λοιπούς ἠνάγκασε φεύγειν. Καὶ τὸν μὲν Ἄβδηρον αἱ ἵπποι ἐφόνευσαν, Ἡρακλῆς δέ, κτίσας πόλιν Ἄβδηρα παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ, τὰς ἵππους Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν. Ἄφέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης.

15. Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόικουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν· ἦσαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκουν γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

16. Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντὰς συμμάχους μιᾷ νηὶ κατέπλευσεν εἰς Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἴππολύτη, καί, τίνος χάριν ἦκοι, πυθομένη, δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἴομεναι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, ὅτι τὴν βασιλίδα ἤρπαζον οἱ προσελθόντες ξένοι, μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὠπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐτρέψατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

17. Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δ' ἦν νῆσος Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη· ἐνταῦθα κατόκει Γηρυόνης, ὃς εἶχε φοινικᾶς βοῦς· τού-

των δὲ ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὁρθος, ὃς ἦν δι-
κέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βοῦς διὰ τῆς
Εὐρώπης, ἄγρια ζῷα πολλὰ φονεύσας, Λιβύης ἐπέβη· ἔστησε
δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης
ἀντιστοίχους δύο στήλας.

18. Παραγενόμενος εἰς Εὐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄθαντι αὐλί-
ζεται· αἰσθόμενος δ' ὁ κύων, ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον
τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα, τῷ κυνὶ βοη-
θοῦντα, ἀπέκτεινε. Γηρυόνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός, κα-
τέλαβε τὸν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα καὶ συμπλακεὶς αὐτῷ
ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεὶ ἐκόμισεν, ἃς οὗ-
τος ἔθυσεν Ἡρα.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

19. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων τούτων ἐν μηνὶ καὶ ἔτε-
σιν ὀκτώ, Εὐρυσθεὺς οὐ προσεδέξατο τὸν τε τῶν Αὐγείου
βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας· διὸ ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον,
παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὡς
τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἀτλαντι-
ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλᾶς ἔχων ἑκατόν.
μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑσπε-
ρία καὶ Ἀρέθουσα. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους πρὸς
Ἀτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι, αὐ-
τὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

20. Ἄτλας δέ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα,
ἦκε πρὸς Ἡρακλέα· καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομίζειν Εὐ-
ρυσθεὶ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἀνέχειν ἀντ' αὐτοῦ.
Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξα-

σθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δ' Ἡρακλῆς δόλω ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρουσθεῖ.

14. Ὁ Κέρβερος.

21. Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλάς. Παραγενόμενος οὖν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

22. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρεψε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὧν εἶχεν, ὄπλων κρατήσαντα. Ὁ δὲ, εὐρῶν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις, συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας, οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, ἕως ἔπεισεν. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκήνας· δείξας δὲ Εὐρουσθεῖ, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

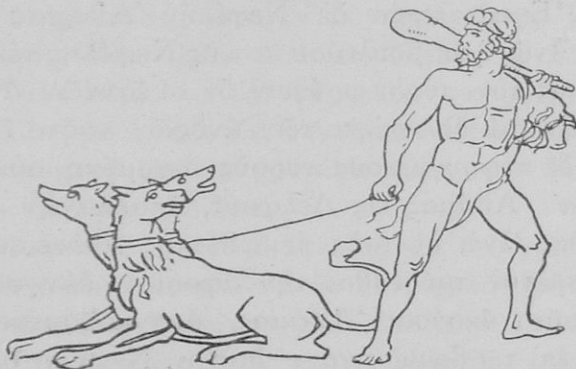
15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

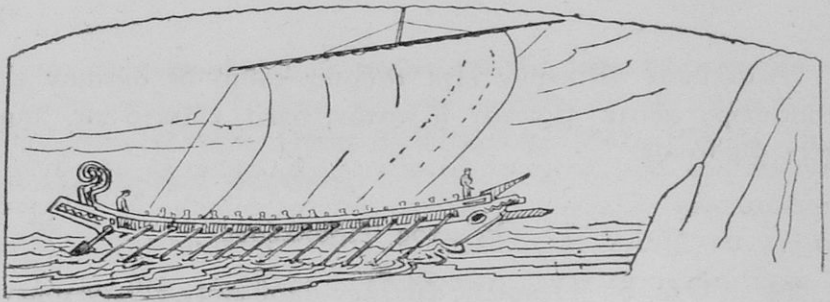
23. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο· διαπαλαίσας δὲ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, εἰκασμένον ταύρω, ἀλέσπασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γυναῖκα ἄγεται, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας.

Ἄμάλθεια δὲ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοσαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

24. Ὅτε δὲ Ἡρακλῆς ἔμελλεν ἀποθανεῖν, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ἐποίησε καὶ ἐπιβὰς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε καὶ τὸ τόξον παρ' Ἡρακλέους δῶρον ἔλαβε. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος γενέσθαι καὶ μετὰ βροστῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.





Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φριξῷ καὶ τῇ Ἑλλῆ.

1. Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας ἐδυνάστευε. Γίνονται δ' αὐτῷ ἐκ Νεφέλης παῖς μὲν Φριξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῆ. Ἐγκαταλιπὼν δὲ Νεφέλην Ἀθάμας ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ· ἣ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν, ὃν οἱ ἑαυτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπεῖρειν· αἱ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον.

2. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἶη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, εἰὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φριξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φριξον. Νεφέλη δὲ ἀνῆρπασε τὸν υἱὸν καί, παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσομαλλον κριόν, ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ὑφ' οὗ δι' οὐρανοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

3. Ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὤλισθεν ἡ Ἑλλη καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἀπώλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἡ θάλασσα. Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται· ἐκεῖνος δ' αὐτὸ δρυὶ ἐν Ἄρεως ἄλσει περιάπτει. Φοῖξου δὲ καὶ Χαλκιόπης ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

4. Τοῦτο τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἴσωνος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνοεῖ Πελίας ὅτι δηλοῖ ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δέ, κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν· διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθῳ πέδιλον.

5. Θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεὶς, κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δέοι φυλάξασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσονα, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ «τὸ χρυσόμαλλον δέρας», ἔφη, «προσέταπτον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

6. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φρίξου κάκεινος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐπυθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρεψεν αὐτῷ συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἶδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Πηλεὺς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμφιάραος, Ἄργος καὶ ἄλλοι, ὅτι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

7. Οὗτοι, ναυαρχοῦντος τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνω· ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ. Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησόν, ἔνθα ὄκει Φινεὺς, μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι δὲ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· περωταὶ δ' ἦσαν αὐταί, ὁπότε δὲ τῷ Φινεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι, τὰ μὲν πλείονα τῶν ἐδεσμάτων ἀνήραζον, ὀλίγα δὲ ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον.

8. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, διδάξιν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη· αἱ Ἀρπυιαὶ δ' ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι, τὴν τροφὴν ἤραζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' αἴερος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν τῆς

Πελοποννήσου ἐμπίπτει, ἢ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νήσους καὶ οὕτως ἀπώλοντο.

6. Ἡ Ἄργῳ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν.

9. Ἀπαλλαγεῖς οὖν τῶν Ἄρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἄργωναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ἐδίδαξε πετρῶν ἧσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐται, συγκρουόμεναι δ' ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

10. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο, καὶ ὡς πλησίον ἧσαν τῶν πετρῶν, ἀφίᾳσιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέiras, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περιεκόπησαν. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.

7. Ὁ Ἰάσων βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Μηδείας λαμβάνει τὸ δέρας.

11. Παραπλεύσαντες δὲ Θερμῶδοντα, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὀρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καί, τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος ζεύξῃ. Ἦσαν δὲ παρ' αὐτῷ ἄγριοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

12. Τούτους τῷ Ἰάσονι ζεύξαντι ἐπέτασσε σπεῖρειν δράκοντος ὀδόντας. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους ζεύξαι, Μήδεια ἢ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν ζευξίν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμόση ἔξωιν αὐτὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξειν.

13. Ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν αὐτῷ (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἢ Μήδεια), ᾧ χρισθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικήσεσθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, ὅτι σπαρέντων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι ἐπειδὴν δὲ τούτους ἀθρόους θεάσεται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ἐκ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

14. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισθεὶς τῷ φαρμάκῳ, παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους καὶ αὐτούς, σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, ἔζευξε. Σπεῖραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνεδύοντο ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι ὃ δὲ ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνήρει.

15. Καίπερ ζευχθέντων τῶν ταύρων, Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν Ἀργῶ καταφλέξαι καὶ ἀποκτείνειν τοὺς πλεύσαντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἦγαγεν· ἐνιαυθα τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσαντες τοῖς φαρμάκοις, ἔλαβον τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένοντο. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται νυκτὸς μετὰ ταύτης ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν πολλὰ πλανηθέντες κατέπλευσαν.

III

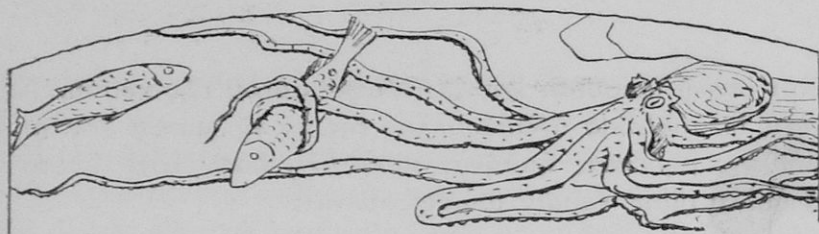
ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο Ῥωμαῖος τὴν ἐθνικότητα ἐγεννήθη δὲ ἐν Πραι-
νέστω τῆς μέσης Ἰταλίας. Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν, ὡς
ἔπρατον τότε πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀνωτέραν παιδευσιν
Ῥωμαῖοι, καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ· ἤκμασε δὲ περὶ τὸ
225 μετὰ Χριστόν.

Οἱ σοφισταὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων
ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, ὅσον φυσικῶν, μαθηματικῶν, φιλολογικῶν
καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἱστορικῆς· θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τοὺς
σημερινούς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Αἰλιανός, καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, δι-
δάσκων αὐτὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ βιβλίον του Ποι-
κίλη Ἱστορία συνετάχθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάγνωσμα ἰδίᾳ χάριν τῶν μα-
θητῶν του, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κλα-
σικῶν συγγραφέων, ὡς χρησιμεύει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Τὸ περιεχόμενον τῆς Ποικίλης Ἱστορίας εἶναι πράγματι
ποικίλον· περιέχει μικρὰ διηγημάτια περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὅσα
θὰ ἔκαμνον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ θὰ ἔτερον αὐτοὺς·
παρέλαβε δὲ αὐτὰ ὁ Αἰλιανὸς ἀπὸ ἐκτενέστερα συγγράμματα ἄλλων
συγγραφέων.



III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης.

Ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου Ὁμίσης ὁ Πέρσης τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος τῆς ῥοιᾶς θαυμάσας ὁ βασιλεὺς λέγει: «Ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ περὶ τῶν γεωργιᾶν ἐπιμελείας, ὑπερήσθη.

Καὶ δῶρα μὲν βασιλικὰ αὐτῷ ἔπεμψεν ὁ Ἀρταξέρξης, ἐπέιπε δέ: «Νῆ τὸν Μίθραν ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνήσεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόησε μακίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα πάντα καὶ τὰ ἀπαίροντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ ὑπερέχαιρε δὲ τοῖς περισφζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐκ Σικελίας δὲ ἐπανελθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν

αὐτὸν ἰατρῶ ἰάσασθαι· καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμέμνητο δὲ πολλάκις ὁ Θράσυλλος τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἠσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἀλλοτρίαις ναυσὶν ἀποσφζομέναις.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἦγεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀγωνιούμενον. Κωλυόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθούσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας, αὐτὴ δὲ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν. Ταῦτα εἰποῦσα ἐξενίκησε τὸν νόμον, ὅς εἶργε τῆς θεᾶς τὰς γυναῖκας καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια ἢ Φερενίκη.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενία διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον· οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἄλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδ' ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν ἐμοὶ δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων κалὸν κάγαθόν· «οὐκοῦν», ἔφη, «ἔασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν. Δανεισάμενος γὰρ παρὰ τινος τῶν πολιτῶν πενήτην δραχμάς, ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐστράτευσεν.

5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυρνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ

τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἔμπροσθεν, αὗται γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τοὺς πατρώους ἔφερον τάφους. Εἰ δὲ ἄλλως εἶχε τὰ τραύματα, τότε δὴ αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι ἢ κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρῷ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκείους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

6. Κρητῶν νόμος.

Κρηῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἔκ τε τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις τὸν παρασχόμενον υἱὸς τρεῖς, ἀτέλειαν ἔχειν στρατείας, τὸν δὲ τέσσαρας, πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφεῖσθαι.

Ἔτι δὲ οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. Οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἐστεφανοῦντο καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο πρὸς ταφήν· οἱ δὲ τελείως ἀριστεύσαντες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐθάπτοντο.

8. Νόμος Ἀττικός.

Νόμος οὗτος Ἀττικός: Ὃς ἂν ἀτάφω περιτύχη σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν· θάπτειν δὲ τοὺς νεκροὺς πρὸς δυσμὰς βλέποντας.

Καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα, μηδὲ τοῦτον θύειν ὅτι καὶ οὗτος εἶη ἂν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμμάτων κοινωγός.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, τοῦτο ἐκήρυξαν· ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅτι βούλοιο τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων λαβόντα, ἀπιέναι.

Ὁ οὖν Αἰνείας τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἠμέλησε, τοὺς πατρῷους δὲ θεοὺς ἔλαβε καὶ τούτους βαστάζων ἀπεχώρει. Ἡσθέντες δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἀχαιοὶ καὶ δευτέρου αὐτῷ κτήμα λαβεῖν συνεχώρησαν. Ὁ δέ, τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις, ἐκόμιζεν.

Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοί, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ἀποδεικνύοντες οὕτως, ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ οἱ φύσει πολέμοι ἡμεροὶ γίνονται.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

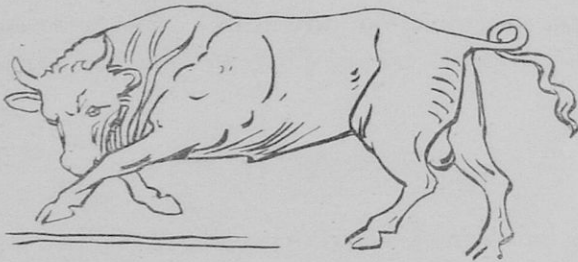
Τιτόρμῳ τῷ βουκόλῳ περίετυχεν ἐν Αἰτωλίᾳ ὁ Κροτωνιάτης Μίλων, μέγα φρονῶν διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. Θεασάμενος οὖν τὸν Τίτορμον μέγαν τὸ σῶμα, ἐβούλετο λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγεν, οὐδὲν μέγα ἰσχύειν. Καταβάς δ' ὄμως εἰς τὸν Εὐήνον, λίθον λαμβάνει μέγιστον καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει πρὸς ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ ἀπωθεῖ· δις ἢ τρις τοῦτο ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ἦρε τὸν λίθον μέχρι τῶν γονάτων, καὶ

τέλος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν. Ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκίνησε.

Καὶ δεύτερος ἄθλος Τιτόρμου ὄδε : Ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἐπανῆλθε καὶ στὰς ἐν τῇ μέσῳ αὐτῆς, τὸν μέγιστον ταῦρον, ἄγριον ὄντα, λαμβάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἐπειράτο, οὐ μὴν ἐδύνατο. Πλησιάσαντα δὲ ἕτερον ταῦρον, καὶ τοῦτον τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ ἀρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως κατεῖχε.

Θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἔτεινε καὶ εἶπεν : « ὦ Ζεῦ, ἄλλον Ἡρακλῆ τοῦτον ἡμῖν ἔπεμψας! »



IV

ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

Ὁ Λουκιανὸς ἔζησε τὸν δεύτερον αἰῶνα μετὰ Χριστόν, κατήγειο δὲ ἀπὸ τὰ Σαμώσατα, πόλιν τῆς Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν. Ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητα λέγεται, ὅτι ἦτο Σύρος· ὑποστηρίζεται δ' ὁμως καὶ ἡ γνώμη, ὅτι ἦτο Ἕλληνας, καταγόμενος ἐξ Ἑλλήνων ἀποίκων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν Ἀλεξανδρεωτικὴν ἐποχὴν εἶχον διασπαρῆ κατ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἦτο εὐφυνέστατος καὶ τὴν εὐφυΐαν του ἔδειξε εὐθύς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὅποτε ἠσκήθη εἰς ἐργαστήριον ἀγαματοποιοῦ. Ἄλλ' ἡ γλυπτικὴ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἔμφυτον πόθον του πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν φιλοσοφικὴν καὶ ἠητορικὴν διὸ νεώτατος ἐγκατέλειπε τὸ ἐργαστήριον καὶ κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς σχολὴν ἠητορικὴν. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του ἠσχρησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ διέπρεπεν ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς συγγραφεύς.

Τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ εἶναι φιλοσοφικοῦ περιεχομένου, τὰ περισσότερα δὲ εἶναι συντεθειμένα ὑπὸ μορφῆν διαλόγου. Ὁ δὲ λόγος του εἶναι κομψός, εὐπαρακολούθητος καὶ πνευματώδης.

Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι Νεκρικοὶ διάλογοι. Οὗτοι συνετέθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως· εἶναι δὲ πλήρεις χαριεντισμῶν καὶ σκωμμάτων εὐγενικῶν.



ΙV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρρίζωμεν περὶ αὐτοῦ.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένω ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἄιδωνέα, τῶν πέντε ἐπριάμην· καὶ τροπότηρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφρότα καὶ ἤλους δὲ καὶ καλῶδιον· δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἐπρίω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδύνατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθοδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἑρμῆ. Νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρας, ἀφικνοῦνται ἡμῖν εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα.

2. Διογένους καὶ Πολυδεύκους.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς—σοῦ γάρ ἐστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὔριον—ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα, —εὐροῖς δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα, — εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τάδε: «ὦ Μένιππε, κελεύει σοι ὁ Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καταγεγέλασαι, ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλεῖον ἐπιγελασόμενον· ἐνταῦθα γὰρ οὐ παύση γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρας τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης οἰωγῆς διαγιγνωσκομένους».

Ταῦτα λέγε αὐτῷ καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὐροὶ ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενες. Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ποῖός τις ἔστι τὴν ὄψιν;

ΔΙΟΓ. Γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἄπαντι ἀνέμφῳ ἀναπεπταμένον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὐρεῖν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ ὅλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσιν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδέυτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενες, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δέ, ὦ φίλιτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν: «Τί, ὦ μακάριοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὓς χρεῖ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαξομένῳ τῷ παλαιστῆ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαρωπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν ἢ νεῦρα εὔτονα ἢ ὄμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων, —πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν ἀπορίαν—λέγε μήτε δακρύειν, μήτε οἰμώζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους

αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. Ἄ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεἶπον, ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα!

MEN. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μισαρέ, ἦν μὴ ἀποδοῖς.

MEN. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρᾶνιον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν;

MEN. Ὁ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδοτά, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜ. Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παρέραμενε· πλὴν ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον;

MEN. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν, ἐχοῖν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

XAP. Μόνος οὖν αὐχῆσεις προῖκα πεπλευκέναι;

MEN. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντιλσα καὶ τῆς κόπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

XAP. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναι σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἀπαγέ με αὐθις εἰς τὸν βίον.

XAP. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

XAP. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

XAP. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἠγαγες. Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων ἐκείνων.

ERM. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας; Ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

XAP. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ..

MEN. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

MEN. Ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἑρμῆ; Ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

ERM. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισ-

σος καὶ Νιρέυς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα
καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

MEN. Ὅστᾱ μόνον ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
ὁμοια τὰ πολλά.

ERM. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμά-
ζουσι τὰ ὄστᾱ, ὧν σὺ ἕοικας καταφρονεῖν.

MEN. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην
ἔγωγε.

ERM. Τουτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

MEN. Εἶτα διὰ τοῦτο αἰ χίλιαι νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπά-
σης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληγές τε καὶ βάρ-
βαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ERM. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι.
Ἄλλὰ σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλης κεῖσο,
ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μέτειμι.

5. Νιρέως καὶ Θερσίτου καὶ Μενίππου.

NIP. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὐτοσὶ ἡμᾶς δικάσει, πότερος εὐ-
μορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

MEN. Τίνες δὲ ἐστέ; πρότερον γάρ, οἶμαι, χρὴ τοῦτο εἰ-
δέναι.

NIP. Νιρέυς καὶ Θερσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρέυς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης
οὐδαμῶς γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὁμοίός εἰμί σοι καὶ οὐ
τηλικούτον διαφέρεις, ἠλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς
ἐλήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς

ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὅστις ὁμοία, τὸ δὲ κρανίον ταύτη μόνον διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σὸν ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἅ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε ;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν Ἄδου καὶ ὁμοιοὶ ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

6. Κατὰ Μενίππου.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσέ ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὢν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὔτοσὶ τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστίν.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἄληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς δειλοὺς καὶ ὀλεθροῦς ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' οὐ χεῖρ' λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μήν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲν παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἦτε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, τοῦ δὲ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ !

ΣΑΡΔΑΝ. Ὅσης ἐγὼ τρυφῆς !

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γ ν ὠ θ ι σ α υ τ ὸ ν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέπει γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

λιμώττουσα· λιμώτιω = πεινώ πολύ.
ἐθεάσατο· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.
ἀναδενδρᾶς ἦ = κληματαριά.
βότρυς -υος = σταφύλι.
ὄμφαξ ὁ -ακος = ἄγουρος, κοιν. ἀγουρίδα.

2. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

φυγῆ ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.
περιηρέθην· περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.
παίω = κτυπῶ.

3. Λύκος καὶ λέων.

κοίτη = φωλεὰ (ὅπου κοιμᾶται κάποιος).
ἀφείλετο· ἀφειλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.
πόρρω = μακράν.

4. Λαγωὶ καὶ ἀλώπεκες.

παρεκάλουν παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.
ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν = θὰ σᾶς ἐβοηθούσαμεν.

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Διὶ γάμους τελοῦντι = ἔταν ἔκαμνε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Ζεὺς.
ἔρω = σύρομαι.
ἀνέβαινεν· δηλ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διός.

6. Χελώνη και λαγώς.

ἤριζον· ἐρίζω = φιλονικῶ.

τέρματα ὀρίσαντες = ἀφοῦ ἔβαλαν σημάδι.

ἡμέλησε τοῦ δρόμου = παρημέλησε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέχη.

οὐ διέλειπε τρέχουσα = δὲν ἔπαυσε νὰ τρέχη.

παραδραμοῦσα· παρέδραμον, ἀόρ. τοῦ παρατρέχω = ξεπερνῶ.

προτέρα = πρώτη.

ἀφικόμην· ἀόρ. τοῦ ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = ἔρχομαι, φθάνω.

7. Ναυαγός.

ἔπλει· ἔπλεον, πλέω = ταξιδεύω (διὰ θαλάσσης).

χειμῶν = τρικυμία.

ἀνετράπην· ἀόρ. τοῦ ἀνατρέπομαι = ἀναποδογυρίζω.

ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἀθηνᾶν = ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηνᾶς.

ἐπηγγελόμην· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

περισωθεῖη· περισώθη, περισφύζομαι = σφύζομαι.

παρανήχομαι = κολυμβῶ πλησίον σου.

8. Πῆραι δύο.

πήρα = σάκος, σακοῦλι.

γέμω = εἶμαι γεμάτος.

ἀλλότριος = ξένος· ἀλλοτρίων, ἐνν. γέμει.

9. Κολοῖδος και γλαῦξ.

κάλλους ἀγῶν = διαγωνισμὸς ὠραιότητος.

παραγενόμενοι παρεγενόμην, παραγίγνομαι = ἔρχομαι.

ἀπονίζομαι = νίπτομαι.

δυσμορφία = ἀσχημία.

ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου.

γνοῦσα· μετοχ. τοῦ ἔγνων, ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἐννοῶ.

ἀναπέιθω = συμβουλεύω.

10. Κομπαστής.

ἀποδημήσας· ἀποδημῶ = φεύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα, πηγαίνω ταξίδι.
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν = εἰς τὴν πατρίδα του.
 ἠνδραγάθηκα· ἀνδραγαθῶ (-έω) = κάμνω κατορθώματα.
 κομπάζω = καυχῶμαι.
 ὑπολαβών· ὑπέλαβον, ἀόρ. τοῦ ὑπολαμβάνω = διακρίπτω.

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

ἐκαθεζόμην = ἐκάθισα, καθέζομαι = κάθημαι.
 ἀφελέσθαι· ἀφειλόμην, ἀφαιροῦμαι (βλ. ἀνωτέρω).
 εὐμεγέθης -ους = ἀρκετὰ μεγάλος.
 καλὸς = ὠραῖος.
 παραστήσαι = νὰ δείξῃ.
 φωνὴν = φωνήν καλήν, ᾠδικήν.
 βαλών· ἔβαλον, βάλλω = ρίπτω.
 ἀνέκραγον· ἀόρ. τοῦ κράζω = κραυγάζω.
 κτήσαι· προστακτ. τοῦ ἐκτησάμην, κτῶμαι = ἀποκτῶ.

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

νεβρὸς ὁ = τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἐλαφάκι.
 περιτυχόντες = περιέιυχον, ἀόρ. τοῦ περιτυγχάνω = συναντῶ.
 οὐδέτερος· οὔτε ὁ ἓνας οὔτε ὁ ἄλλος.
 ἀπαυδῶ (-άω) = ἀποκάμνω, κουράζομαι.
 κατέκειντο ἐκλελυμένοι = ἐξαπλώθηκαν χωρὶς νὰ ἴμμορον νὰ
 κινηθοῦν.
 περιουῖσα = ἡ ὁποία ἐτριγύριζεν ἐκεῖ.
 πεπτωκὼς ὁ -ότιος = πεσμένος· τοῦ πίπτω.
 ὄχητο φεύγουσα = ἔφυγε τρέχουσα, κοιν. τὸ βάλει στὰ πόδια, οἴ-
 χομαι φεύγων = φεύγω τρέχων.
 ἀναστήναι· ἀνέσιην, ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.
 δειλαιοσ = δυστυχῆς, ταλαίπωρος.
 μοχθῶ (-έω) = κοπιάζω.

13. Λέων και μῦς.

ἔξαναστάς· ἔξανέστην, ἀόρ. τοῦ ἔξανίσταμαι = σηκώνομαι (ξαφνικά).

ἄξια χάρις = ἀνταξία εὐεργεσία.

κάλως -ω ὅ = χονδρὸν σχαινίον.

τηνικαῦτα = τότε.

στένω = στενάζω.

κατεγέλασας· καταγελῶ τινος = εἰρωνεύομαι τινα.

ὡς μὴ προσδοκῶν = διότι δὲν ἐπερίμενες, προσδοκῶ (-άω.)

κομεισθαι· κομοῦμαι (-έομαι), μέλλ. τοῦ κομίζομαι = λαμβάνω.

ἴσθι· προστακτ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω, μανθάνω.

ἔστι και παρὰ μυσὶ χάρις = και οἱ ποντικοὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐεργεσίαν.

14. Λέων και ἀλώπηξ.

ἀλκή = σωματικὴ δύναμις.

πορίζω = προμηθεύω.

ἔγνω· ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.

ἐπίνοια = τέχνασμα, πονηρία.

παραγενόμενος· παραγίγνομαι (βλ. ἀνωτέρω σελ. 66).

προσιόντα· προσίων -ούσα -όν, μετχ. τοῦ προσέρχομαι.

κατήσθιον· κατεσθίω = τρώγω.

ἀπολομένων· ἀπολόμενος -η -ον, ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, φονεύομαι.

συνεῖσα· συνεις -εῖσα -έν, μετχ. τοῦ συνήκα, ἀόρ. τοῦ συνήμι = ἐν-νοῶ, καταλαβαίνω.

στᾶσα· σιάς -ᾶσα -άν, ἔστην, ἀόρ. τοῦ ἵσταμαι = στέκω.

ἄπωθεν = ἀπὸ μακρὰν.

πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

πῶς ἔχεις ; = πῶς εἶσαι ; εἶσαι καλὰ εἰς τὴν υἰείαν σου ;

κακῶς = ἄσχημα.

ἤρετο· ἠρόμην, ἀόρ. τοῦ ἐρωτῶ.

οὐκ εἰσῆει = δὲν εἰσῆρχετο, δὲν ἔμπαινε μέσα· εἰσῆειν, παρατ. τοῦ εἰσέρχομαι.

είσηλθον ἄν = ἦλθ ἔμπαινα μέσα.

ἴχνη τὰ = πατήματα.

εἰσιόντων· εἰσιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ εἰσερχομαι.

ἐξιόντος· ἐξιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ ἐξερχομαι.

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

νοσῶ (-έω) = εἶμαι ἀσθενής.

κατακεκλιμένος· κατακέκλιμαι, κατακλίνομαι.

λαβόμενος εὐκαιρίας = εὕρων εὐκαιρίαν.

παρ' οὐδὲν τίθεμαι = δὲν λογαριάζω διόλου.

τὸν πάντων τῶν ζώων κρατοῦντα = τὸν δυνατώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ζῷα.

ἠκροάσατο· ἠκροασάμην, ἀκροᾶμαι (-άομαι) = ἀκούω.

ἐβρυχᾶτο· βρυχῶμαι (-άομαι) = μουγκρίζω ἀπειλητικῶς.

ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα = ἀφοῦ ἐζήτησε προθεσίαν νὰ ἀπολογηθῆ.

ἔφη = εἶπεν.

πανταχόσε περινοστήσασα = ἀφοῦ ἐγύρισα εἰς ὅλα τὰ μέρη.

κελεύσαντος· κελεύω = διατάσσω.

φησὶν = λέγει.

ἐκδείρω· ἐξέδειρα, ἐκδέρω = γδέρνω.

ἀμφιέση· ἀμφιέσσομαι, ἠμφιεσάμην, ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

αὐτίκα = ἀμέσως.

χρῆ = πρέπει.

δεσπότης = ὁ κύριος, ὁ ἀνώτερος.

πρὸς δυσμένειαν = πρὸς ἔχθραν, πρὸς τὸ κακό.

16. Γεωργοῦ παῖδες.

παραινῶ (-έω) = συμβουλεύω.

πεῖσαι· ἐπεισα, πείθω.

ὁμοφρονῶ (-έω) = ὁμονοῶ, δὲν φιλονικῶ.

ἔγνω· ἔγνων, γιγνώσκω = αποφασίζω.

ἀχείρωτος = ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.

ευάλωτος = ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος, ὁ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

τρύχομαι = ὑποφέρω.

18. Παῖς ψεύστης.

νέμω = βόσκω.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἔλθετε, ἔλατε ἐδῶ.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = κανεὶς δὲν ἐπίστευε πλέον.

ἄδεια = ἀσφάλεια.

διαφθείρω = καταστρέφω.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

φθάσας* φθάνω = προφθάνω.

προσήνεγκεν* ἄρκ. β' τοῦ προσφέρω = πλησιάζω.

συνέχω = συγκρατῶ.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπομακρύνομαι.

εἰρήκει ὑπερσ. τοῦ λέγω.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

δυναστεύω = βασιλεύω.

τεκνῶ (-όω) = ἀποκτῶ τέκνα, γεννῶ.

τίκτω = γεννῶ (ἐπὶ γυναικός).

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

ἑκατόγχιρες* ὀνομάσθησαν οὕτω διὰ τὴν μεγίστην δύναμιν των, τρόπον τινὰ ὡς ἔχοντες ἑκατόν, πλείστων, χειρῶν δύναμιν.

ἔδθησε· δῶ (-δέω) = δένω.
 ἐρεβώδης -ους = σκοτεινός.
 ἐν Ἄδου (τόπος) = εἰς τὸν Ἄδην.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

καταταρταρῶ (-όω) = ρίπτω εἰς τὸν Τάρταρον.
 ἀνήγαγον· ἀόρ. τοῦ ἀνάγω = φέρω, ὀδηγῶ ἐπάνω.
 καθείρξε· καθείρξα, ἀόρ. τοῦ καθείργνυμι = φυλακίζω.
 θεμιτὸν = ἐπιτετραμμένον.
 ἀφαιρεθῆσεται· ἀφαιροῦμαι τὴν ἀρχὴν = στεροῦμαι τὴν βασιλείαν,
 μὲν ἀρπάζουν τὴν βασιλείαν.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι, μεταβαίνω.
 Κούρητες ἢ Κουρητιες· οἱ πρῶτοι ἱερεῖς τῆς Ῥέας ἐν Κρήτῃ.
 Δίκη· ἕρος ἐν Κρήτῃ, σήμερον Λασηθιώτικα βουνά.
 Ἄμάλθεια· αἰξ, ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ὁποίας ἐθῆλαξεν ὁ Ζεὺς κατὰ
 τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.
 σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσσω διὰ σπαργάνων.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

τέλειος = ὁ εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν.
 ἐξήνεγκε· ἐξήνεγκον ἀόρ. ἐκφέρω πόλεμον = κηρύσσω πόλεμον.
 κρατῶ τινος = νικῶ τινα.
 διακληροῦμαι (-όομαι) = βάλλω κλῆρον.
 λαγχάνω = ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

5. Γιγαντομαχία.

ἀκαταγώνιστος = ἀκατάδλητος.
 ἡμμένας· ἡμαι, ἄπτομαι, ἄπτω = ἀνάπτω, θέτω πῦρ.
 διαφέρω = ὑπερέχω.
 λόγιον = μαντεία.
 ἀπολεῖσθαι· ἀπολοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.

ἐπεκαλέσατο· ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = ζητῶ, προσκαλῶ.

κεραυνῶ (-όω) = κτυπῶ μὲ τὸν κεραυνόν.

διαφθείρω = φονεύω.

6. Προμηθεύς.

λάθρα Διός· τὸ πῦρ ἦτο μόνον εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἥφαιστου· δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Διός.

νάρθηξ -ηκος ὁ = φυτὸν ἔχον παχεῖαν ἐντεριὴν, ἡ ὁποία, ὅταν ἀναφθῇ, καίεται βραδέως ὡς ἴσκα, κιν. κουφοξυλιά.

ἦσθετο· ἦσθανόμην, αἰσθάνομαι = μανθάνω.

προσηλῶ (-όω) = καρφώνω.

λοβοὶ = τὰ τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων φυσικῶς ἀποτελεῖται τὸ ἦπαρ, τὸ συκῶτι.

ἔτινε· δίκην τίνω = τιμωροῦμαι· τίνω = πληρώνω.

γυναῖκα ἄγομαι = παίρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

ὑποθεμένου· ὑπεθέμην, ἀόρ. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.

λάρναξ -ακος ἡ = σκαφίδιον, πλοιάριον.

ἐτεκτήνατο· τεκταίνομαι = κατασκευάζω.

ἐπιτήδεια τὰ = τρῶφιμα.

ἐνθέμενος· ἐνεθέμην, ἐντίθεμαι = θέτω ἐντός.

εἰσέβη· εἰσβαίνω = μπαίνω μέσα, εἰσέρχομαι.

ὑετὸς ὁ = βροχή.

χέας· μετχ. τοῦ ἔχεα, ἀορ. τοῦ χέω = χύνω.

κατέκλυσε· κατακλύζω = καλύπτω μὲ ὕδατα.

διαφθαρήναι· διεφθάρην, διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω.

Παρνασσῷ προσίσχει = κάθηται ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.

ὄμβρος = ὑετός.

ἐκβάς· ἐξέβην, ἐκβαίνω.

φύξιος· ἐπίθετον τοῦ Διός ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.

αἴροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω, προτιμῶ.

αἴροντες· αἴρω = σηκώνω, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἐδάφους.

8. Ἕλληνες.

τέως = ἕως τότε.

ἀφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

μερίζω = διαμοιράζω.

τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν = τὴν σημερινὴν Δωρίδα.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

περιήει· περιήειν, παρατ. τοῦ περιέρχομαι.

κατέλιπεν οὐρανὸν = ἔφυγεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

εἰκασθεῖσα· εἰκάσθη, εἰκάζομαι = γίνομαι ὅμοιος, λαμβάνω τὴν μορφήν τινος.

ἦκεν = ἦλθε, παρατ. τοῦ ἦκω = ἔχω ἔλθει.

ἀγέλαστος πέτρα· ὠνομάσθη οὕτω, διότι ἐπ' αὐτῆς καθήμενὴ ἦ

Δημήτηρ ἦτο περίλυπος.

κατετίθει· κατατίθημι = θέτω, βάλλω.

περιήρει· περιαιρῶ (-έω) = ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ.

ἐπετήρησεν· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ κρυφίως.

καταλαβοῦσα = ἔτε εἶδεν.

ἀναβοῶ (-άω) = κραυγάζω.

ὑπὸ τοῦ πυρός ἀνηλώθη = ἐκάη ὑπὸ τοῦ πυρός.

ἐξέφηνε· ἀόρ. τοῦ ἐκφαίνω = φανερώνω.

πτηνοὶ δράκοντες = πτερωτοὶ ὄφεις.

πυρός ὁ = σῆτος.

B'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἄμφιτροῦν -ωνος· βασιλεὺς τῶν Θεῶν.

διὰ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔργα = διὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώματα του.

Διὸς ... γενέσθαι = ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός.

εὐνή = κλίνη.

ἄγχω = σφίγγω τὸν λαιμόν.

βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν, κοιν. βουκολιό.

ἀστοχῶ (-έω) = ἀποτυγχάνω.

ἀρματηλατῶ (-έω) = διευθύνω ἄρμα.
 κιθαρωδῶ (-έω) = παίζω κιθάραν καὶ συγχρόνως τραγουδῶ.
 ἀνεΐλε· ἀνεΐλον, ἄβρ. τοῦ ἀναιρῶ = φονεύω.
 φθείρω = διαφθείρω = φονεύω.
 ἡμφιέσατο· ἡμφιεσάμην, ἄβρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.
 ἀνακάμπτω = ἐπιστρέφω.
 θήρα = κυνήγιον.
 δασμὸς ὁ = φόρος.
 Μινύαι οἱ λαὸς ἀρχαιότατος κατοικῶν ἐν Βοιωτίᾳ.
 πολεμαρχῶ (-έω) = εἶμαι πολέμαρχος, στρατηγός.
 ἐτρέψατο = ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· τρέπομαι τινα.
 φέρω δασμὸν = πληρώνω δασμόν.
 ἀριστεῖον = βραβεῖον ἀρετῆς, γενναιότητος.

2. Μανία Ἑρακλέους.

μανῆναι· ἐμάνην, ἄβρ. τοῦ μαινομαι = πάσχω μανίαν, παραφρονῶ.
 καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν = καταδικάσας τὸν ἑαυτὸν του εἰς
 ἔξοριαν.
 Δελφοί· πόλις ἐν Φωκίδι, ὅπου ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος.
 πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.
 Πυθία· ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου, ἡ λέγουσα τοὺς χρησμούς.
 Τίρυνς ἡ, γεν. Τίρυνθος· ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, κειμένη
 μεταξύ Ἀργους καὶ Ναυπλίου.
 Εὐρύσθεύς· βασιλεὺς τῶν Μυκηθῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.
 λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ εἰς τινα.
 ἄθλος ὁ = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

3. Νεμεαῖος λέων.

Νεμεαῖος = ὁ ἐν Νεμέᾳ ζῶν. Νεμέα· δασώδης κοιλάς εἰς τὴν Ἀργο-
 λίδα παρὰ τὴν Κόρινθον.
 ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι ὁ λέων ἦτο ἄτρωτος.
 ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῇ.

ἀνατεινόμενος ἀνεινόμενην, ἀνατείνομαι τὸ ῥόπαλον = σηκῶνω
 ὑψηλὰ τὸ ρόπαλον διὰ τὰ κτυπήσω.
ἀμφίστομος = ὁ ἔχων δύο στόματα.
ἀποκωδόμενεν ἀποικοδομῶ (-έω) = ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.
ἐπεισηλθε τῷ θηρίῳ = εἰσηλθε κατόπιν τοῦ θηρίου.
κατασχών κατέσχον, κατέχω = κρατῶ, συλλαμβάνω.
περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ = ἀφοῦ περιέβαλε τὸν τράχη-
 λον διὰ τοῦ βραχίονος.

4. Λερναία ὕδρα.

Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν. **Λέρνη** ἔλος ἐν Ἀργολίδι.
ὑδρα = ὄφις τερατώδης.
ἔλος -ους τὸ = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης καὶ ὡς ἐκ τούτου
 ἄβατος κατὰ τὸ πλεῖστον.
ἐκτραφεῖσα ἐξετράφην, ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.
βοσκήματα = τὰ βόσκοντα κτήνη, π.χ. πρόβατα, αἰγες, βόες.
ἐπιβάς ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἄροματος = ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.
ἡνιοχῶ (-έω) = κρατῶ τὰς ἡνίας, διευθύνω τοὺς ἵππους.
ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἀποτελέσμα.
ἀναφύομαι = ἀναγεννῶμαι.
ῦλη = δάσος.
ἐμπρήσας ἐνέπρησα, ἀόρ. τοῦ ἐμπίμπρημι = πυρπολῶ, καίω.
δαλὸς ὁ = δαυλός, ξύλον καιόμενον εἰς τὸ ἄκρον.
τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν = τὰς ἐκφύσεις, τὰς γενέσεις τῶν
 κεφαλῶν.
κατώρουξε κατορούσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.
οἰστὸς = βέλος.
ἰὸς ὁ = δηλητηρίον.
κατηρίθμησε καταριθμῶ (-έω) = συγκαταριθμῶ, λογαριάζω.
περιεγένετο περιγίγνομαι τινος = νικῶ τινα.

5. Χρυσόκερως ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν ἤνεγκον, ἀόρ. τοῦ φέρω.
Οἰνόη τόπος τῆς Ἀργολίδος.

τρῶσαι* ἔτρωσα, ἄβρ. τοῦ τιτρώσκω = τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά = ἦτο ἱερὸν κτῆμα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἐπομένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτὸς = ἔτος.

καμουσαν* ἔκαμον, ἄβρ. τοῦ κάμνω = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

Λάδων -ωνος ὁ παραπτόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Ἐρυμάνθιος = ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας Ἐρύμανθον.

κάπρος = ἄγριος χοῖρος.

Ψωφίς -ίδος ἢ πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = ξεκινῶ.

λόχη ἢ = τόπος ἄβατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς θάμνους.

ἐμβροχίζω = διὰ βρόχου, διὰ παγίδος συλλαμβάνω.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐκφορῆσαι* ἐκφορῶ (-έω) = βγάζω ἔξω.

αὐλή* περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

σηκάζομαι = ἐγκλείομαι (ἐντὸς μάνδρας).

ἀμύθητος = ἀλογάριστος, πολὺς.

φάσκω = λέγω.

ἀπιστῶ (-έω) = δὲν πιστεύω.

τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε = ἐδημιούργησε ρήγμα.

παροχετεύω = διοχετεύω, δι' ὄχετοῦ κάμνω νὰ ρεύσῃ.

ἐξηνέχθη* ἄβρ. τοῦ ἐκφέρομαι = ἐξάγομαι.

ἐπιτετέλεσται = ἔχει ἐκτελεσθῆ* τοῦ ρ. ἐπιτελοῦμαι (-έομαι).

ἀπεδίδου* παρατ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω τι, τὸ ὅποσον χρεωστῶ.

προσεδέξατο = κατηρίθμησε (βλ. ἀνωτέρω).

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθας* ὄρνις -ιθος ἢ καὶ ὁ = πτηνόν.

συνηρεφῆς -οῦς = σκεπασμένος.

μυρῖοι = ἀναριθμητοὶ, ἄπειροι.

ἀμηχανοῦντος* ἀμηχανῶ (έω) = ἀπορῶ.

χαλκοῦς = χάλκινος.

Ἡφαιστος* θεὸς τοῦ πυρός, σιδηρουργός.

φοβῶ (-έω) τινά = κάμνω τινά νὰ φοβηθῆ, ἐκφοβίζω.

δέους* δέος, τὸ = φόβος.

ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά, ἀπομακρύνομαι.

9. Ὁ Κρηὸς ταῦρος.

ἀγαγεῖν* ἤγαγον, ἀόρ. τοῦ ἄγω = κομίζω.

θεασάμενος* ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἤγρωσε* ἄγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.

εἶασεν* εἶασα, εἶω (-άω) = ἀφήνω.

ἄφετος = ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

μάχιμος = ἱκανὸς εἰς τὴν μάχην.

συνέπομαι = συνακολουθῶ.

βιασάμενος* ἐβιασάμην, βιάζομαι τινά = διὰ τῆς βίας καταβάλλω τινά.

οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων = οἱ ἵπποκόμοι.

ἐπιβοηθῶ (-έω) = σπεύδω ἐναντίον τινός.

πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος = ἀγωνισθεὶς ἐναντίον τῶν Βιστόνων.

ἀφέντος* ἀφείς, μετχ. τοῦ ἀφήκα, ἀόρ. τοῦ ἀφήμι = ἀφίνω ἐλεύθερον.

ἀπώλοντο* ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

11. Ὁ ζῶστηρ τῆς Ἴππολύτης.

Θερμῶδων -οντος ὁ ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον = ἔθνος περίφημον ὡς πρὸς τὰ πολεμικά.

ἀσκῶ (-έω) ἀνδρείαν = προσπαθῶ νὰ εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον = σημεῖον.

ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα . . . ἐπέμπετο = τοῦτον τὸν ζωστήρα
διὰ τὴν λάβην . . . ἐστάλη.

τίνος χάριν ἦκοι = διὰ ποῖον σκοπὸν ἦλθε.

πυθομένη* ἐπυθόμην, ἀόρ. τοῦ πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ὑπέσχετο* ὑπεσχόμην, ἀόρ. τοῦ ὑπισχνόμαι = ὑπόσχομαι.

οἶομαι = νομίζω.

βασιλῖς -ίδος ἢ = βασίλισσα.

καταθέω = τρέχω, σπεύδω.

ἀφαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ.

ἐτρέφατο (βλ. ἀνωτέρω, σ. 74).

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρούνου.

Γηρούνης* βασιλεὺς τῆς Ἐρυθραίας.

φοινικᾶς* ὁ φοινικοῦς, ἢ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν = πορφυροῦς, κόκ-
κινος.

Λιβύης ἐπέβη = ἐπέρασεν εἰς τὴν Λιβύην.

ὄροι αἰ = σύνορα, ἄκρα.

στήλη = σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος,

αὐλίζομαι = διανυκτερεύω.

παίω = κτυπῶ.

πυθόμενος* ἐπυθόμην, πυνθάνομαι = ἐρωτῶ (πρὸς ἀλλαγῆς διάφο-
ρον σημασίαν τοῦ ρήματος).

ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἐσπερίδων.

Ἐσπερίδων* λαὸς κατοικῶν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν ἔσχατα τῆς γῆς,
ὅπου ὁ Ἄτλας ἐδάσταζε τὸν οὐρανόν.

δράκων -οντος ὁ = ὄφις.

Ἐσπερίδες* ἐνν. νύμφαι.

πόλος ὁ = ὁ οὐρανός.

ἐδέξατο* δέχομαι = ἀναλαμβάνω.

δρεψάμενος* δρέπομαι = κόπτω ἀπὸ τοῦ δένδρον.

κομιῶ (-έω)· μέλλ. τοῦ κομίζω.

ἀνέχω = κρατῶ, βραστάζω.

δειται· δέομαι αὐτοῦ = τὸν παρακαλῶ.
 ἕως ἄν... ποιήσεται = μέχρις ὅτου κατασκευάσῃ.
 σπείρα ἤ = κουλούρα.

14. Ὁ Κέρβερος.

Κέρβερος ὁ κύων τερατώδης, φύλαξ τοῦ Ἄδου.
 κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς ῥάχως τῶ νῶτον.
 οὗ = ὄπου.
 χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων = ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε, δηλ.
 ἄνευ τοῦ ροπάλου καὶ τῆς λεοντῆς.
 κρατήσαντα = ἀφοῦ τὸν καταβάλλῃ.
 συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Καλυδῶν -ῶνος ἢ χώρα τῆς Αἰτωλίας.
 Οἰνεὺς -έως ὁ βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.
 μνηστεύομαι τὴν Δηιάνειραν = ζητῶ σύζυγον τὴν Δηιάνειραν.
 εἰκασμένον ταύρω = λαβόντα τὴν μορφὴν ταύρου.
 ἀπολαμβάνω = λαμβάνω πίσω.
 Ἄμάλθεια (βλ. ἀνωτέρω, σελ. 71).
 βρωτὸν = φαγητόν, κάθε φαγώσιμον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

πυρὰν ἐποίησε = ἔκαμε σωρὸν ἀπὸ ξύλα.
 ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω· ἄορ. ὑφήψα.
 Ποίας ὁ, γεν. Ποιάντος.
 κατὰ ζήτησιν ποιμνίων = πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ποιμνίων του.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φοίβῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

ἐπιβουλεύω τινι = σκέπτομαι κακὸν ἐναντίον τινός, μισῶ τινα.
 πυρὸς ὁ = σίτος.

- φρύγω = φρυγανίζω, καψαλίζω, παθ. παρακ. *πέφρυγμα*.
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα, μὲ ποῖον τρόπον
 θὰ ἀπαλλαχθῶν ἀπὸ τῆν ἀφορίαν.
 ἀνέπεισε* ἀναπειθῶ = πείθω.
 εἷη κεχρησμένον = ἐδόθη χρησμός.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

- ὡς ἐγένοντο = ὅταν ἔφθασαν.
 ὤλισθον* ἀορ. τοῦ ὀλισθάνω = γλιστρῶ.
 βυθὸς ὁ = τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.
 Διὶ... φυξίῳ* ὁ Ζεὺς ἐκαλεῖτο φύξιος ὡς προστάτης τῶν φευγόντων.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

- λήψόμενος = διὰ νὰ λάβῃ· λήφωμαι μέλλ. τοῦ λαμβάνω.
 μαντεύομαι περὶ τινος = ζητῶ χρησμὸν περὶ τινος.
 ἔχρησεν* χρῶ (-ήω) = δίδω χρησμὸν.
 μονοσάνδαλος = ὁ φορῶν ἓν σανδάλιον, ἓν πέδιλον.
 φυλάξεσθαι* φυλάττομαι τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιον.
 ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησμός = τί σημαίνει ὁ χρησμός.
 μεταπέμπομαι τινα = προσκαλῶ τινα.
 κατὰ γεωργίαν = πρὸς καλλιέργειαν (τῶν ἀγρῶν του).
 κατέμαθε τοῦτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι.
 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ μεταβῇ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας.

4. Ἰάσον παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

- ἐπικαλοῦμαι Ἄργον = ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἄργου.
 ὑποθεμένης* ὑπεθέμην, ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.
 πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ τοῦ
 ταξιδίου.
 ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας = τὸ ἄνθος τῆς γενναιότητος.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἄρπυιῶν.

- ἀναχθέντες* ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀπο-
 πλέω.

προσίσχω Λήμνω = προσορμίζομαι εις τὴν Λήμνον.
 καταντῶ (-άω) εις Σαλμυδησσόν = φθάνω εις Σαλμυδησσόν.
 ὁπότε... παρατιθεῖτο = ὁσάκις παρτίθεται.
 ἔδεσμα = φαγητόν.
 ἀνάπλευα* ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευς, τὸ ἀνάπλευον = γεμάτος.
 διδάσκω = συμβουλεύω.
 σπασάμενος* ἐσπασάμην, σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος.

6. Ἡ Ἄργῶ διαπλέει τὸν πόρον τῶν Συμπληγάδων.

μηνύω = δεικνύω.
 πέτρα = βράχος.
 πνεῦμα = ἄνεμος.
 πόρος ὁ = πέρασμα στενόν, πορθμός.
 ἀφείναι* ἀφήκα, ἀφήμι διὰ τῶν πετρῶν = ἀφήνω νὰ περάσῃ διὰ
 μέσου τῶν βράχων.
 πτελιᾶς -άδος ἡ = περιστερά.
 διαπετομένης = ἐνῶ ἐπέτοῦσε διὰ μέσου τῶν βράχων.
 σύμπτωσις τῶν πετρῶν = σύγκρουσις τῶν βράχων.
 ἐπιτηρήσαντες* ἐπιτηρῶ (-έω) παρακολουθῶ, προσέχω.
 ἀναχωρῶ (-έω) = γυρίζω πίσω ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ὅταν
 οἱ βράχοι ἀπεσύροντο, ὅταν ἤνοιγον τὸν πόρον.
 εἰρεσία = κωπηλασία.
 εὔτονος = δυνατός.
 ἄφλαστα τὰ = μέρος τῆς πρύμνης, τὸ ὅποῖον ἐξέχει πρὸς τὰ ἄνω.
 ἔστησαν = ἐστάθησαν ἀκίνητοι.

7. Ὁ Ἰάσων βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Μηδείας λαμβάνει τὸ δέρας.

μεγέθει διαφέροντες = ἐξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.
 πῶς ἂν δύναίτο = πῶς θὰ ἤμπορέσῃ.
 συνεργήσειν* συνεργῶ (-έω) τινι = βοηθῶ τινά.
 ἐπηγγείλατο* ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.
 ἐγχειριεῖν* ἐγχειρίζω = δίδω εις τὰς χεῖρας.
 ἔξειν* ἔξω, μέλλ. τοῦ ἔχω.

ἀπάξειν· ἀπάξω, ἀπάγω = ὀδηγῶ.
 ὁμόσαντος· ὁμοσα, ὁρ. τοῦ ὄμνυμι = ὀρκίζομαι.
 φαρμακεύτρια = μάγισσα.
 χρυσθέντα· ἐχρυσθην, χρύομαι = ἀλείφομαι.
 πρὸς μίαν ἡμέραν = ἐπὶ μίαν ἡμέραν.
 ἀδικήσεσθαι = ὅτι θὰ πάθῃ κακόν.
 μέλλουσιν ἀναδύεσθαι = θὰ ἐξέλθουν.
 ἐπ' αὐτὸν = ἐναντίον του.
 ἄπωθεν = ἀπὸ μακρὰν.
 ἐκ τούτου = ἐνεκα τούτου, δηλ. ἐξ αἰτίας τῶν λίθων, οἱ ὅποιοι θὰ
 ἐπιπτον μεταξύ των.
 νεῶς ὁ = ναός.
 ἄλσος τὸ = δάσος.
 ἐμάστευσε· μαστεύω = ζητῶ.
 σὺν πολλῷ πυρί· τὸ ὅποσον δηλαδή ἐφύσων ἐκ τοῦ στόματος.
 ἀνήρει· ἀγαιρῶ = φονεύω.
 καταφλέγω = καίω, πυρπολῶ.
 φθάσασα... ἤγαγε = ἐπρόφθασε καὶ ὠδήγησεν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης.

ῥοιά = ῥόδι.
 ἐπὶ λίκνου = ἐντὸς κανίστρου· διότι τόσον μεγάλο ἦτο τὸ ῥόδι.
 οἴκοθεν = ἀπὸ τοῦ σπιτί του.
 ὑπερήσθη· ὑπερήδομαι = χαίρω ὑπερβολικά.
 Μίθρας· θεὸς τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ὡς θεός.

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

καινή... μανία = πρωτοφανῆς τρέλα.
 καταίρω (ἐπὶ πλοίου) = εἰσέρχομαι εἰς τὸν λιμένα, εἰσπλέω.
 ἀπαίρω (ἐπὶ πλοίου) = ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸν λιμένα, ἐκπλέω.
 ἀπογράφομαι τὰ πλοῖα = καταγράφω, κρατῶ κατάλογον τῶν πλοίων.
 εἰσιουῖσιν· εἰσιῶν, -οῦσα, -όν, μετχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ιάσασθαι* ιασάμην, ἰῶμαι (-όμαι) = θεραπεύω.
 ἡσθῆναι* ἡσθην, ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

ἀγωνιούμενον* ἀγωνιοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀγωνίζομαι.
 κωλύω = ἐμποδίζω.

Ἑλλανοδίκαι οἱ* οἱ ἐποπτεύοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ παρέχοντες τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

ἐξενίκησε τὸν νόμον = ἔκαμεν, ὥστε νὰ παραβαθῇ ὁ νόμος.

εἶργω τῆς θεᾶς τὰς γυναῖκας = δὲν ἐπιτρέπω τὴν θεᾶν εἰς τὰς γυναῖκας.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

ἐν πενία διαζῶ = ζῶ φτωχικά.

καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας* ὁ Ἀριστείδης ὄρισε τοὺς φόρους τῶν συμμάχων κατὰ τὴν πρώτην Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν.

ἐντάφια = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ταφήν.

καλὸς κάγαθός = τίμιος καὶ εὐγενής.

ἑασάτω* εἶασα, εἶω = ἐπιτρέπω, ἀφήνω.

ἐφόδιον = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς διατροφήν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν.

5. Λακεδαιμονίων μητέρες.

πυνθάνομαι = μανθάνω.

κείσθαι = δεῖ εἶχον φονευθῆ.

ἐπισκοπῶ = παρατηρῶ, ἐξετάζω.

γαυροῦμαι (-όμαι) = ὑπερηφανεύομαι.

σεμνὸν ὀρῶ = βλέπω, κοιτάζω μὲ σοβαρότητα.

εἰ δὲ ἄλλως = ἂν δὲ ἀντιθέτως.

αἰδοῦμαι (-έομαι) = αἰσχύνομαι = ντροπιάζομαι.

πολυάνδριον* νεκροταφεῖον, ὅπου ἐθάπτοντο ὅποιοιδήποτε, καὶ οἱ τυχαῖοι νεκροί.

6. Κρητῶν νόμος.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρπομαι, εὐχαριστοῦμαι.
 τῆ μνήμη διαλαμβάνω = συγκρατῶ εἰς τὴν μνήμην.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

ἀτέλεια στρατείας = ἀπαλλαγὴ ἀπὸ στρατιωτικῆν ὑπηρεσίαν.
 ἀφείσθαι* ἀφείμαι, παρακ. τοῦ ἀφίεμαι = ἀπαλλάσσομαι.
 λειτουργία = χρηματικὴ εἰσφορὰ εἰς τὸ κράτος.
 οὐκ ἐξῆν = δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον.
 σκυλεύω = ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ.
 θαλλὸς = κλάδος δένδρου, κυρίως τῆς ἐλαίας.
 φοινικίς -ίδος = ἐρυθρὸν ἱμάτιον.

8. Νόμος Ἀττικός.

περιτύχη. περιέτυχον, περιτυγχάνω τινί = συναντῶ τινα.
 ἐπιβάλλω αὐτῷ γῆν = ρίπτω ἐπάνω εἰς αὐτὸ χῶμα.
 ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις = τὸ ἐκρατοῦσαν οἱ
 Ἀθηναῖοι ὡς ἔθιμον.
 βοῦς ἀρότης = βόδι καματερό.
 πονήσαντα* πονῶ (-έω) = κοπιᾶζω.
 εἶη ἂν γεωργὸς = εἶναι, θεωρεῖται σὰν γεωργός.
 κάματος = κόπος.
 κοινωνὸς = αὐτὸς ποῦ λαμβάνει μέρος, μέτοχος.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

ἔάλω* ἔάλων, ἀόρ. τοῦ ἄλισκομαι = κυριεύομαι.
 οἰκτίραντες* ὄκτιρα, οἰκτίρω = λυποῦμαι, εὐσπλαγχνίζομαι.
 ἄλισκομένων* ἄλισκομαι = συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.
 τύχη = συμφορὰ.
 ἀπιέναι* ἀπαρ. τοῦ ἀπέρχομαι.
 ἀμελῶ τις = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον.
 πατρῶοι θεοὶ = οἱ θεοὶ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων.
 συνεχώρησαν* συγχωρῶ λαβεῖν = ἐπιτρέπω νὰ λάβῃ.

γεγηρακότα = γέροντα· γεγήρακα = είμαι γέρων.

ἀναθέμενος· ἀνεθέμην ἀόρ. ἀνατίθεμαι τοῖς ὤμοις = φορτώνομαι
εἰς τοὺς ὤμους.

τὰ οἰκεία κτήματα = τὰ πράγματά του.

10. Τίτοσμος καὶ Μίλων.

περιέτυχεν· περιτυγχάνω = συναντῶ.

μέγα φρονῶ = ὑπερηφανεύομαι.

λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ = νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμίν του.

οὐδὲν μέγα ἰσχύειν = ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην δύναμιν.

ἦρε· ἦρα, ἀόρ. τοῦ αἴρω = σηκώνω.

μόλις = μὲ δυσκολίαν.

στάς ὁ μετχ. τοῦ ἔστην τοῦ ρ. ἵσταμαι = στέκομαι.

λαμβάνω τοῦ ποδός = πιάνω ἀπὸ τὸ πόδι.

ἀποδραῖναι = νὰ φύγῃ, ἀόρ. τοῦ ἀποδιδράσκω.

ὁμοίως κατεῖχε = ὁμοίως ἐκρατοῦσε.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

λογισώμεθα· ἐλογισάμην, λογίζομαι = λογαριάζω.

πορθμεὺς -έως ὁ ὁ λεμβοῦχος ποῦ περνᾷ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ τὴν μίαν
ἄχθην εἰς τὴν ἄλλην. Ἐδῶ πορθμεὺς εἶναι ὁ Χάρων.

αὐθις = πάλιν.

ἐρίζω = φιλονικῶ.

ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα = σοῦ ἔφερα μίαν ἄγκυραν, ποῦ
μοῦ παρήγγειλες.

πέντε δραχμῶν = ἀντὶ πέντε δραχμῶν.

πολλοῦ λέγεις = πολλὰ λές (δηλ. ἀκριβῶς τὴν ἀγόρασες).

Ἄιδωνεὺς = Ἄδης.

τῶν πέντε ἐπριάμην = πέντε δραχμὰς τὴν ἀγόρασα.

τίθει = βάλει.

ἀκέστρα ὑπὲρ τοῦ ἰστίου = σακορράφα γιὰ τὸ πανί.

ἐπιπλάσαι· ἐπέπλασα, ἐπιπλάττω = πλάθω, βουλλῶνω.

τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγότα = τὶς χαραμάδες τῆς βάρκας· ἀνεωγότα· ἀνέωγα, παρακ. τοῦ ἀνοίγω.

ἦλος ὁ = καρφί.

καλώδιον = παλαμάρι.

ἄξια ταῦτα ἐπρίω = φθηνὰ τὰ ἀγόρασες.

εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθε = ἂν δὲν ἐλησημονήσαμεν τίποτε ἄλλο.

ἐν τῷ λογισμῷ = εἰς τὸν λογαριασμόν.

φῆς = λέγεις, τοῦ ρ. φημί.

λοιμὸς ὁ = ἐπιδημικὴ νόσος.

ἐνέσται = θὰ εἶναι δυνατόν.

ἀποκερδᾶναι = νὰ κερδίσω περισσότερα.

παραλογιζόμενος τὰ πορθμεῖα = λογαριάζων περισσότερὰ πορθμεῖα, δηλ. ἐξαπατῶν τοὺς νεκρούς.

καθεδοῦμαι· μέλλ. τοῦ καθέζομαι = κάθημαι.

τὰ κάκιστα... γενέσθαι = νὰ γίνουν τὰ μεγαλύτερα κακά.

ὡς ἂν... ἀπολάβοιμι = ὥστε νὰ λάβω τὰ ὀφειλόμενα.

οὐκ ἔστιν ἄλλως = δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ.

παρατείνοιτο... τὸ ὄφλημα = ἀναβάλλεται ἢ ἐξόφλησις τοῦ χρέους.

2. Διογένους καὶ Πολυδεύκου.

Διογένης· κυνικὸς φιλόσοφος. Οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι περιεφρόνουν τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔζων δὲ λιτότατα καὶ ἐνεδύοντο πενιχρότατα.

Μένιππος· ἐπίσης κυνικὸς φιλόσοφος, μεταγενέστερος τοῦ Διογένους.

Πολυδεύκης· ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος· οὗτοι ἀποθανόντες καὶ εἰς τὸν Ἄδην κατελθόντες ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ζωὴν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν ἡμέραν.

ἐντέλλομαι = παραγγέλλω.

ἐπειδὴν τάκιστα ἀνέλθῃς = εὐθὺς ὡς ἀναβῆς.

σὸν γὰρ ἔστιν = διότι σειρά σου εἶναι.

ἀναβιώναι· ἀνεβίων, ἀβρ. τοῦ ἀναζῶ = ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωὴν.

Κράνειον· γυμναστήριον εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ἔπου οἱ φιλόσοφοι ἔκαμνον τὰς διδασκαλίας των εἰς τοὺς νεούς.

Λύκειον· γυμναστήριον εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ἔπου καὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ Ἀριστοτέλης ἔκαμνε τὴν διδασκαλίαν του.

καταγελῶ (-άω) = περιπαίζω.

εἴ σοι ... καταγεγέλασται = ἂν ἀρκετὰ ἔχῃς ἐμπαίξει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐνθάδε = ἐδῶ εἰς τὸν Ἄδην.

ἐπιγελασάμενον· ἐπιγελάσομαι, μέλλ. τοῦ ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

διαγιγνώσκομαι = γνωρίζομαι.

ἐμπλησάμενον· ἐνεπλησάμην, ἐμπίπλαμαι = γεμίζω.

θέρμοι οἱ = βρεχτοκούκκια.

τρίοδος ἡ = σταυροδρόμι.

Ἐκάτης δεῖπνον· εὐτελεῖ ἐδέσματα, τὰ ὅποια παρετίθεντο χάριν τῶν πτωχῶν εἰς τὰς τριόδους.

ὅπως δὲ εἰδῶ ... τὴν ὄψιν; = καὶ διὰ τὸν ἀναγνωρίσω καλὰ, (εἰπέ μου) ποῖον εἶναι τὸ ἐξωτερικόν του;

τριβώνιον... πολύθυρον = ἐνδυμα με πολλές τρύπες.

ἄπαντι ἀνέμφ ἀναπεπταμένον = ἀνοικτὸν εἰς κάθε ἄνεμον.

τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως.

ἐπισκώπτω· σκώπτω = ἐμπαίζω.

βούλει = θέλεις, δέχεται.

ἐντείλωμαι· ἐνετειλάμην, ἐντέλλομαι.

παρεγγυῶ (-άω) = προτρέπω.

παύσασθαι αὐτοῖς ... ληροῦσι καὶ παραπαίουσι = νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀγοηταίνου καὶ νὰ πλανῶνται.

φήσουσι· φήσω, μέλλ. τοῦ φημί.

τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες = δημιουργοῦντες περιουσίαν ἐκ πολλῶν ταλάντων.

ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας· ἐννοεῖται ὁ ὀβολός, τὸν ὅποτον οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἵνα δώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Χάρωνα ὡς πορθμεῖα.

εἰρήσεται· τετελ. μέλλ. τοῦ λέγω = ὀηθήσονται.

τοῖς καλοῖς = εἰς τοὺς ὠραίους.

νεῦρα εὖτονα = νεῦρα δυνατά.

πάντα μία ἡμῖν κόνις = ὅλα αὐτὰ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὸν Ἄδην) εἶναι ἀδιακρίτως κόνις (παρωδία τῆς παροιμίας «πάντα μία Μύκονος»).

φασὶ = καθὼς λέγου.

ἀχθόμενοι τῷ πράγματι = λυπούμενοι, διότι εἶναι πένητες.

ἰσοτιμία = ἰσότης.

ἀμείνους* ἀμείνων = ἀνώτερος, καλύτερος.

ἐπιτιμῶ τινι = ἐπιπλήττω τινά.

ἐκκελεύσθαι αὐτοὺς = ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐκκελυμένοι, παράλυτοι, ἔνεκα τοῦ πλοῦτου.

ἀπένεγκε* ἀπήνεγκον, ἀόρ. τοῦ ἀποφέρω = κομίζω, διαδιβάζω.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ἀπόδος* προστακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πορθμεῖα τὰ = ὁ μισθὸς διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἦδιον* συγκριτικὸν τοῦ ἡδέως = εὐχαρίστως.

διαπορθμεύω τινὰ = περνῶ κάποιον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἄγξω* ἄγγω = πνίγω.

ἀποδῶς* ὑποτακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πατάξας* ἐπάταξα, πατάσσω = κτυπῶ.

ἔση πεπλευκῶς* τετελ. μέλλων ἀντὶ παρακειμένου : πέπλευκας.

μάτην* ἀνωφελῶς, ἀμισθί.

ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδοῦτω = ἄς σὲ πληρώσῃ διὰ λογαριασμὸν μου.

νὴ Δι' ὠνάμην γε κτλ. = μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ θὰ ὠφελούμην, ἂν πρόκειται νὰ πληρῶνῃ διὰ λογαριασμὸν τῶν νεκρῶν· ὠνάμην, ἀόρ. τοῦ ὀνίναμαι = ὠφελούμαι.

οὐκ ἀποστήσομαί σου = δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντὰ σου.

νεωλκῶ (-έω) = τραβῶ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτὴν.

πορθμεῖον = ἡ λέμβος τοῦ πορθμέως.

οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον = δὲν ἤξευρες, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχης (δηλ. ὄβολόν); κομίζομαι τι = ἔχω μαζί μου κάτι.

αὐχῆσεις* αὐχῶ (-άω) = καυχῶμαι.

προῖκα* ἐπίρρ. = ἀμισθί, δωρεάν.

ἦντλησα = ἐτράβηξα τὰ νερά, ποὺ ἔκαμνεν ἡ βάρκα.

κώπης συνεπελαβόμην = ἐβοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν πορθμέα.

οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι = δὲν ἴμπορεῖ νὰ γίγη διαφορετικά.
 θέμις, γεν. -ιδος = δίκαιον, σωστό.

ἀπάγω = ὀδηγῶ.

πληγῆ = κτύπημα.

Αἰακός* δικαστῆς εἰς τὸν Ἄδην.

πήρα = σάκος, ταγάρι.

τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον* βλ. ἀνωτέρω, σελ. 87.

κῆνα* ὁ Μένιππος ὠνομάζετο κύων, ἔπως ἔλοι οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

οἶα καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν = (νὰ ἤξευρες) τί ἔλεγεν, δταν
 ἐταξιθεύαμεν (λέγονται ταῦτα θαυμαστικῶς).

οἰμῶζω = φωνάζω οἶμοι, ἀλίμονον, θρηγῶ.

4. Μενίππου καὶ Ἐρμοῦ.

οἱ καλοί... αἱ καλάι* καλὸς = ὤραιος.

ξενάγησον* ξεναγῶ (-έω) = ὀδηγῶ τινα (ὡς ξένον).

νέηλυν* νέηλυς, γεν. -υδος = νεοφερμένος.

οὐ σχολή μοι = δὲν ἔχω καιρόν· σχολή = ἄδεια.

Ἰάκινθος, Νάρκισσος, Νιρέυς, Ἀχιλλεύς, Τυρώ, Ἑλένη.

Λήδα* μυθολογικὰ πρόσωπα, περίφημα διὰ τὴν ὠραιότητά των.

σαρκῶν γυμνὰ = χωρὶς σάρκας.

ὦν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν = τὰ ὁποῖα σὺ φαίνεται, ὅτι περιφρονεῖς.

οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην = διότι δὲν ἴμπορῶ νὰ τὴν διακρίνω δια-
 γνοίην* διέγνων, ἀόρ. τοῦ διαγιγνώσκω.

τουτί = τοῦτο ἐδῶ, αὐτοδῶ.

χίλια νῆες ἐπληρώθησαν = χίλια πλοῖα παρεσκευάσθησαν (δηλ.
 κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον).

γεγόνασιν* τοῦ γίγνομαι· ἀνάστατος γίγνομαι = καταστρέφομαι.

ἐπιλεξάμενος* ἐπελεξάμην, τοῦ ρ. ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω.

κεῖσο = ξαπλώσου· τοῦ ρ. κείμαι.

τοὺς ἄλλους νεκροὺς μέτειμι = θὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους
 νεκροὺς.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

καλλίων = ὠραιότερος· θετικὸν καλός.

σοὶ δοκῶ = σοῦ φαίνομαι.

- εἰδέναι* ἀπαρέμφ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.
 πότερος = ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο, ποῖος.
 ἔν... τοῦτο ἔχω = ἕνα τοῦτο ἔχω ἰδικόν μου, μὲ τὸ μέρος μου.
 προσειπών* προσεῖπον, τοῦ ρ. προσαγορεύω = ὀνομάζω.
 φοξὸς = μὲ μυτερὸ κεφάλι, κρομμυδοκέφαλος.
 ψεδνὸς = φαλακρός.
 χείρων = χειρότερος, ἀσχημότερος, θετ. κακός.
 ἡγῆ* ἡγοῦμαι = νομίζω.
 κάλλιστος = ὠραιότατος, θετ. καλός.
 ὑπὸ Ἴλιον = εἰς τὴν Τροίαν.
 ὑπὸ γῆν = ὑποκάτω τῆς γῆς, εἰς τὸν Ἄδην.
 ταύτη μόνον = κατὰ τοῦτο μόνον.
 εὐθρυπτος = εὐκολόθραυστος.
 ἀλαπαδνὸς = ἀδύνατος, ἀσθενής.
 ἐροῦ* προστακτ. τοῦ ἀορ. ἠρόμην τοῦ ρ. ἐρωτῶ.
 ὀνειράτα = μάταια πράγματα.
 ἴσασιν = γνωρίζουν* τοῦ οἶδα.

6. Κατὰ Μενίππου.

- ἄλλοσέ ποι = κάπου ἄλλοῦ.
 κατάστησεν* κατέστησα, καθίστημι = τοποθετῶ.
 τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται = τί κακὸν σᾶς κάμνει.
 ὁμόνεκρος ὦν = ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὅπως καὶ σεις.
 μεμνημένοι τῶν ἄνω = ἐνθυμούμενοι τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἶχομεν
 εἰς τὸν ἄνω κόσμον.
 Μίδα* βασιλεὺς τῶν Φρυγῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμήσας ἐν τῷ κόσμῳ
 εἰμὴ μόνον χρυσόν.
 Σαρδανάπαλλος* βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, διαδόχτος διὰ τὴν πολυ-
 δάπανον δαίταν.
 Κροῖσος* βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, περίφημος διὰ τοὺς ἀπείρους θησαυ-
 ρούς του.
 οὐ φέρομεν... παροικοῦντα = δὲν τὸν ὑποφέρομεν νὰ κατοικήῃ
 πλησίον μας.
 χρυσίον = τὰ ἐκ χρυσοῦ σκεύη, τὸ χρυσάφι.

τρουφή = καλοπέραση.

έπιγελῶ = ἐμπαίζω.

έπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν οἰμώζωμεν,
ὅταν θρηγοῦμεν.

τηλικούτον = τόσον πολύ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

ἡλίκον = ὅσον.

καὶ ὅλως λυπηρός ἐστίν = καὶ ἐν γένει εἶναι ἐνοχλητικός.

τί ταῦτά φασιν ; = τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγουν ;

ὀλέθριος· ποὺ προκαλεῖ ὀλεθρον, κακός.

ἀπέχρησε· ἀποχρῶ (-ήω) = εἶμαι ἀρκετός, φθάνω.

βιώναι· ἐβίων, ἀόρ. τοῦ ζῶ.

τοιγαροῦν = λοιπόν.

ἀνιῶ (-άω) τινα = κάμνω τινὰ νὰ λυπηθῆ, στενοχωρῶ.

ῥβρις = περιφρόνησις, ὄνειδισμός.

μωραίνω = εἶμαι ἀνόητος.

ὁμόψηφος = σύμφωνος.

στασιάζω = μαλώνω.

οὕτω γινώσκετε = αὐτὴν τὴν γνώμην νὰ ἔχετε.

ἐνθα ἂν ἴητε = ὅπουδῆποτε μεταβῆτε.

ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντροφῶντες = κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν
σας εἰς βάρος ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

μνημονεύω = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.

πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι = χωρὶς νὰ ἔχετε τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα.

πολλάκις συνείρων = πολλάκις ἐπαναλαμβάνων.

ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συμπληρῶνω τὰς οἰμωγὰς σας· τοῦ ρ. ἐπάδω.

πρέποι γὰρ ἂν = διότι ἀρμόζει, ταιριάζει.

ἐπαδόμενον = προστιθέμενον (ὡς συμπλήρωμα, ὡς ἐπιφῶς).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Σελ.
7

	Σελ.		Σελ.
1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες	9	11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.....	11
2. Ὄνος καὶ λεοντῆ	9	12. Λέων καὶ ἄρκτος	12
3. Λύκος καὶ λέων	9	13. Λέων καὶ μῦς	12
4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες	10	14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.....	12
5. Ζεὺς καὶ ὄφις	10	15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.....	13
6. Χελώνη καὶ λαγῶς.....	10	16. Γεωργοῦ παῖδες	13
7. Ναναγὸς	10	17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος....	14
8. Πῆραι δύο	10	18. Παῖς ψεύστης	14
9. Κολοῖδες καὶ γλαῦξ.....	11	19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος	14
10. Κομπαστῆς	11		

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

19

A'. Ἐκ τῆς Θεογονίας καὶ Κοσμογονίας.

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.....	21	6. Προμηθεὺς	23
2. Κρόνος καὶ Ῥέα	22	7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμὸς..	24
3. Γέννησις τοῦ Διὸς	22	8. Ἕλληνες	25
4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαγία.....	22	9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνοι....	25
5. Γιγαντομαγία	23		

B'. Ἡρακλῆς.

1. Γέννησις Ἡρακλέους	27	9. Ὁ Κρῆς ταῦρος	31
2. Μανία Ἡρακλέους.....	28	10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.....	31
3. Ὁ Νεμεαῖος λέων	28	11. Ὁ ζῶστηρ τῆς Ἱππολύτης...	32
4. Ἡ Λερναία ὕδρα.....	28	12. Αἱ βόες τοῦ Γηρουνίου	32
5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος.....	29	13. Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερί- δων	33
6. Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.....	29	14. Ὁ Κέρβερος	34
7. Ἡ κόπρος τῶν βροχημάτων τοῦ Αὐγείου.....	30	15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνερα.....	34
8. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.....	30	16. Θάνατος Ἡρακλέους.....	35

Γ'. Ἀργοναυτική ἐκστρατεία.

	Σελ.		Σελ.
1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φοῖξῳ καὶ τῇ Ἑλλῆ... ..	36	5. Ὁ μάντις Φινεύς ἀπαλλάσσει τῶν Ἀρπυιῶν	38
2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους... ..	37	6. Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν... ..	39
3. Πελλίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας... ..		7. Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας... ..	39
4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν... ..	38		

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

	43		43
1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὠμίσης	45	6. Κρητῶν νόμος... ..	47
2. Θεράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς... ..	45	7. Λακωνικοὶ νόμοι	47
3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται... ..	46	8. Νόμος Ἀττικὸς... ..	47
4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι... ..	46	9. Αἰνείου εὐσέβεια... ..	48
5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες... ..	46	10. Τίτορμος καὶ Μίλων... ..	48

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

	53		53
1. Ἐρμού καὶ Χάρωνος	55	5. Νιρέως καὶ Θερσίτου καὶ Μενίππου	60
2. Διογένους καὶ Πολυδεύκουσ... ..	56	6. Κατὰ Μενίππου	61
3. Χάρωνος καὶ Μενίππου	58		
4. Μενίππου καὶ Ἐρμού	59		

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν μύθων οἱ ὑπ' ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ Κ. Χαραλαμποπούλου, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ παρόντος βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ Βασ. Φάβη.

Ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμησις τοῦ βιβλίου ἐσχεδιάσθη ἀπὸ τὸν ζωγράφον κ. Βάσον Γερμενῆν.

*Ανάδοχος έκτυπώσεως και βιβλιοδετήσεως : 'Αριστ. Γ. Παπανικολάου.
'Οδός Ντέκα ἀριθ. 15.—Τηλ. 23.737.—'Αθήναι.



024000025626

